

J Vi snakkes

om bl.a.:

Snakkes i jula
side 2

Bortforklaringer
side 3

Juleråd side 4

Kragerø
kantori side 6

Om å tro
side 8

Omsorgsbolig
side 10

Lysekroner i
Kragerø kirke
side 12

I muslimenes
land side 13

Skrifter vi
ikke leser
side 16

Advents- og
julemusikk
side 17

Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys! De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle. For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og hans navn skal kalles under, rådgiver, veldig Gud, evig Far, fredsfyrste.

Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og Levangsheia. Nr 5 - 2001

Vi snakkes i jula

Jul betyr å møtes, være sammen.

For de fleste.

Telefon kan forresten være bra også,
eller julebrev, e-post kanskje i våre
dager (helst med vedlegg).

Vår Gud i himmelen var enda mer
oppfinnsom da han sendte sin egen Sønn
til vår jord som et barn

i en krybbe, i en fattig stall.

Gud vil møte oss.

Taler et hjertespråk om fred og frelse. -

Vi snakkes i jula. -

Vi kan også la fredens og frelsens Gud
komme nær oss. -

Ordet fra himmelen er her!

Derfor: Gledelig jul og godt nytt år til
alle som leser vårt menighetsblad.

Hilsen

Leif Westermoen

Sokneprest

Bort- forklaringer

Vi står midt oppe i den årlige gjengangeren med statsbudsjettet. Og arbeidet med å få endene til å møtes er ikke misunnelsesverdige, med mindre en tror at lettvinne ønsker fra enkelte politikere om å bruke oljepenger, vil løse de fleste problemer. Men enda verre enn arbeidet med budsjettet synes bortforklaringene å være. Når politikere vrir seg unna nærgående spørsmål med å snakke om noe annet eller ved å fortelle hvor mye verre allting ville vært om motstanderne fikk rå grunn, så viker blikket og talemåtene blir innfløkte som en labyrint.

Vi har sett det før, og vi ser det i år. Gode hensikter før valget dunster bort under presset av økonomiske realiteter. Og da er det ikke til å undres over at mange spør seg om vi kan stole på politikerne.

Sjølet barn vil forstå at en mor eller far som lover noe, i en bestemt situasjon må melde pass og beklage at løftet ikke kan holdes. Men barnet vil fort miste tilliten til foreldre som svært ofte lover og sjelden holder. Annerledes er det ikke med velgere, og da kan en spørre seg om det ikke kan lønne seg å love litt mindre.

Det kan virke som enkelte satser på at folks hukommelse er svært kort, og at høyrøstet politiske tale forsvinner etter kort tid som de tåkedotter de kan være. Problemet er bare at vanlig tåke blir borte i solskinn, mens forklarelsens lys sjelden får tåketale til å fordufte. Det er da forklaringsproblemen oppstår, og serien av teknikker til å bortforklare må hentes fram fra siste mediakurs. Men for menigmann forsvinner troverdigheten i mengden av ord.

Samfunnsvitere og politikere har i fellesskap uttrykt bekymring for at demokratiet kan drepes i politikkerforakt. Vi kan dele den bekymringen. Men den har ikke kommet av seg sjøl, eller ut av menigmanns lathet og sofakultur. Skal politikere gjenreise respekt og snu forakt til entusiasme, må evnen til å innrømme feil, beklage eller forklare med egen utilstrekkelighet utvikles til fordel for bortforklaringer.

Til foreldre:

Et godt råd for julefeiringen!

•Halvor Halvorsen

Det handler selvfølgelig om bruk av alkohol. Alle har vi vel lagt merke til at synet på drikkemønsteret er blitt stadig mer «liberalt» i fedrelandet. De som tror på myter og fordommer om at alkoholen hører med i det gode lag, rår snart grunnen alene. Ifølge disse gjelder det bare å lære å drikke «med kultur», slik som lenger syd i Europa. Og mens man der etterhvert er blitt mer oppmerksom på de helsemessige og sosiale skadevirkningene - og prøver å begrense tilgjengeligheten, går vi i Norge den stikk motsatte vei. Nye pølutsalg og skjenkesteder gror opp som sopp i regnvær. Og prisene skal ned!

Også vi i lille Kragerø har skaffet oss et tempel for guden Bacchus - på en av byens fineste tomter og noe av det første vi ser når vi kommer gjennom tunnelen.

Følgene uteblir ikke, noe en måtte vente, da all forskning viser at økt tilgjengelighet gir økt forbruk, og økt forbruk gir økte skadevirkninger: flere forsømte og vettskremte barn, flere født med alkoholskader, flere tenåringer på fylla, flere kandidater til «hasjgjengene», flere på sykehus, flere alkoholholdødsfall. Alt for friheten til å ta et glass vin i skjønnhet!

Noen små lyspunkter øyner vi dog, bl.a. aksept for at vi trenger noen alkoholfrie soner. Noenlunde ansendige mennesker har lenge ment at dette må gjelde i trafikken. Nå slås det alarm i arbeidslivet. En kjent politiker utfordrer til å bremse på jobbdrikken.

Her vil vi særlig nevne foreldrenes ansvar for sitt eget alkoholbruk. Det har vært lansert en grense på 0,5 promille hjemme! Dette er selvsagt umulig å håndheve for et samfunn. Men foreldre kan selv pålegge seg en slik grense. Barn opplever det utrygt når far og mor blir rare i ansiktet og i praten. Helst bør hjemmet være helt rusfritt, og i hvert fall må en ikke bryte norsk lov ved å servere giften til barn under 18 år.

Foreldre må heller ikke komme ravende fulle hjem etter julebord. Det oppstår lett konflikter i slike situasjoner.

Det er forresten et paradoks at nettopp julen, feiringen av Frelserens fødsel, skal benyttes til ekstra mye drikking. Han satte barna foran oss voksne, og vi burde også sette hensynet til barna foran vår egen lyst på glasset!

Nye menighetsråd 2002-2005

Kragerø menighet

1. Anne Braanas Carding
2. Ingun Heibø Krafft
3. Rose – Mari Jørstad
4. Arvid B. Thorsen
5. Håkon Alfred Rogne Langlo
6. Einar Solbekk
7. Bergit Haugland
8. Berit Torkhagen Beite

Vararepresentanter

1. Anne Marie Sverdrup
2. Ragnhild Carlsen
3. Kristiane Hasseleid
4. Marit Dobbe Grøgaard
5. Åse Strøm

Levangsheia menighet

1. Reidar Georg Tveit
 2. Jorunn Bærstad Hasseldal
 3. Signe Liv Lundheim
 4. Inga Karoline Bekkevik
- ### *Vararepresentanter*
1. Svein Byholt
 2. Inger Grana
 3. Solveig Lundheim
 4. André Wachter
 5. Anne Grethe Eknes Ramskjær

Skåtøy menighet

1. Joachim Kolnes
2. Kirsten Henjum Jensen
3. Jonn Arvid Thorsen
4. Anita Letrud Thoresen
5. Astrid Elisabeth Kittilsen
6. Turid Vera Gundersen

Vararepresentanter

1. Inger May Halvorsen
2. Solveig Thoresen
3. Nina Helene Haugland
4. Anette Walle Sivertsen
5. Anne Ellinor Sørensen

Kragerø kantori

• Leif Pettersen

Jeg er blitt bedt om å skrive noen ord om kantoret.

Om å gi et lite inntrykk fra en vanlig øvelse. Her burde man hatt et bilde, men dessverre. Det finnes bilder som er tatt ved spesielle anledninger, men disse ville ikke gi et korrekt bilde av den vanlige tirs-dagsøvelsen.

Nå ble det riktig nok tatt et bilde fra siste konsert i kirken, men det var det mora til den engelske solisten som tok. Hun var i tillegg ubeskjeden nok til å ta det med seg hjem til England.

Kantoret består av helt vanlige mennesker fra Kragerø og omegn.

Voksne mennesker, men med en ungdommelig glød for sangen.

Det ble startet i 1993 og har i dag et sted mellom tretti og førti medlemmer.

Antallet har vært ganske stabilt i det siste.

Repertoiret er mer variert enn hva ryktet sier, selv om det må innrømmes at det har vært hovedvekt på større verk av Händel og Mozart i det siste.

Så til de store spørsmål.

Hva er det som får folk til å ofre timer av beste sendetid for å gaule

på flere hundre år gammel musikk? Hva er det som får dem til å tøye i forveien overanstrengte stemmebånd helt opp mot de absolutte yttergrenser?

Det er ikke så godt å si, men de gjør det. De karer seg fram fra de ytterste skjær, i tåke og mørke. Og synger i tillegg tenor.

De setter seg inn i iskalde biler som akkurat er blitt varme når de parkerer på kirketomta.

Så står de der, rett opp og ned i to og en halv time med innlagt pause fra seks minutter på ni til tre minutter over.

Øvelsene er effektive, det er sant, men man aner det underliggende behovet for meningsutveksling og sosialt samvær ligge der som en sovende vulkan.

Ikke så rent sjelden bobler dette opp til overflaten med en lyd som minner mest om en blanding av kennel og fuglefjell.

Disse utbruddene blir med vekslende hell hysjet ned av dirigenten som insisterer på å øve på korsang.

Og det må innrømmes.

Den smule suksess koret har hatt med framføringer av ymse verker

skyldes i stor grad dirigenten. Han er målbevisst og motbydelig flink.

Jeg tror noe av sjarmen med kantoret er at man i tillegg til den følelsen av fellesskap det er å synge i kor, også opplever en tilfredsstillelse i det å strekke seg litt. Lykkes med ting man i utgangspunktet kanskje ikke var så sikker på at man skulle greie.

Det kan være derfor vi utsetter oss for tidligere nevnte forsakelser og strabaser.

Vi liker det rett og slett.

At i tillegg befolkningen i Kragerø har vært særdeles flinke til å møte opp på de ulike framføringene vi

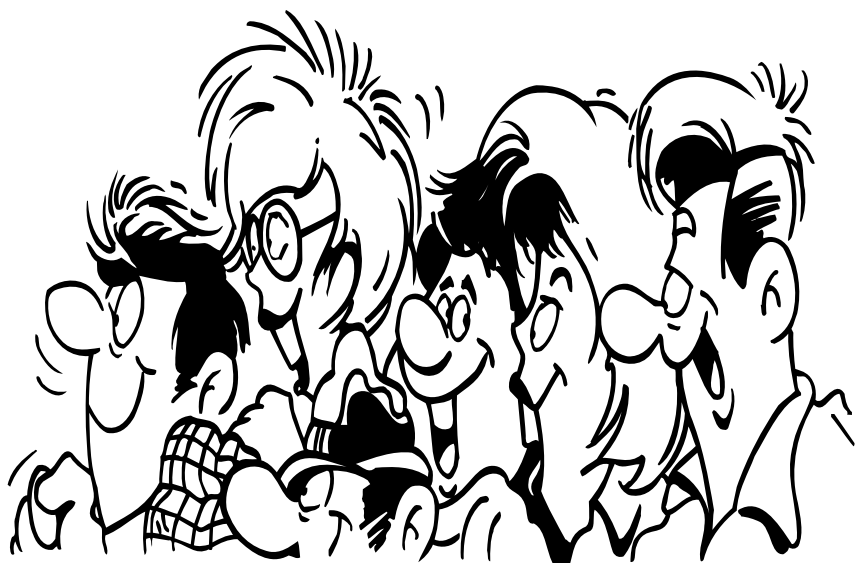
har hatt, og også gir inntrykk av å like det de hører, er en ekstra bonus.

Den lokale mediadekkingen har ikke vært direkte fyldig i den senere tiden, men at privatpersoner finner det bryet verd å gjennom avisinnlegg gi oss positiv omtale synes vi er hyggelig.

Jula nærmer seg, og kantoret vil bidra med sitt til den tradisjonelle feiringen.

Vi håper at mange vil ta seg tid til å møte opp til levende sang og musikk.

God Jul!

Om å tro

• Olav A. Drevland

Til arrangementet «venner og venners venner fest» under kirkeuka, var tidligere prest i Kragerø Jan Oskar Utnem, invitert til å holde foredrag. Han valgte da å snakke om å tro. «Vi snakkes» var til stede på venne-festen, og vi kan på grunnlag av notater fra Utnems foredrag, viderebringe til leserne det vi oppfatta som Utnems hovedpoenger:

For det første: tro er et veldig personlig anliggende, og tro er noe svært sosialt. At troen er en personlig sak, bekreftes av det faktum at det er mange som tror, - mange flere enn vi regner med. - Hva eller hvordan er så kirken? Den er usynlig, - bare Gud vet hvem som er troende. For: å tro er å ta del i noe Gud eier, som han låner til oss - slik at vi kan få oppleve noe som er Guds. Gud bestemmer hvem som får lov til å tro, - derfor er kirken usynlig.

Av og til ser vi kirken f.eks. her i Kragerø, men det er mye trosliv som vi ikke ser - som foregår steder vi ikke vet om. Dette må vi vise respekt overfor - slik at den lokale kirken ikke blir identisk med kun den kirken vi ser. For da sier vi egentlig at det er vi som vil definere hvem som skal få del i Guds tilbud til menneskene. - Gud er fri til å velge, - ingen kan foreskrive Gud hvem som skal få hans tilbud -, dermed trengs en folkekirke, der det er plass til alle. Så skal

vi huske at ingenting sårer så mye som når kristne prøver å ta fra folk flest den flik av tro som de har fått tak i; - husk i den forbindelse på at det første drapet vi kjenner til, Kain dreper Abel -, handler om kjærlighetssjalousi. - Gud er god, barmhjertig og raus, så han må bestemme hvem som skal få del i hans tilbud. Av den grunn må vi - også her i Kragerø holde fast på at kirken er mye større enn den vi ser, og - som en følge av det - bevare kirkens åpenhet.

Men: Hvis kirken bare skulle være usynlig, bare privat, så ville all virksomhet ligge nede. Og slik kan det ikke være - for tro innebærer også handling og engasjement. Vi husker fortellinga om de fire som delte en tro og som bar den lamme mannen til Jesus: Da de ikke kunne komme inn i huset der Jesus var på vanlig måte, saget de hull i taket og firte mannen ned til Jesus. Da Jesus så deres tro, sa han «dine synder er tilgitt», - da folk i huset knurret over dette, gjorde han den lamme mannen frisk - og mannen reiste seg tilgitt og helbredet. - Fortellinga her viser at når man tror, så søker man fellesskap: de fire går til kilden = Jesus - og de har med seg et medmenneske. Dette forteller oss at å tro også er å vite at troen er til for andre enn en selv.

For kirken innebærer dette at alle mennesker skal tas med tilbake til Gud, - all kultur, all nød, alt verden inneholder av godt og ondt, skal bringes tilbake til Gud. Skal dette kunne skje, må vi ha en vel fungerende folkekirke. Slik må vi tro at det er f.eks. her i Kragerø, at alle og alt kan få plass og rom der Jesus er. Det må

ikke bli så trangt på grunn av folk som er der fra før, at det blir nødvendig å nærmest bryte seg inn / sage hull i taket. - Også de mange som av ulike grunner ikke klarer å tro, som ikke kan tro, kan - som den lamme mannen - bæres fram i bønn for Gud - slik at også de kan få del i Guds gave og tilbud til alle mennesker. En åpen og inkluderende kirke, med sans for både troens personlige og sosiale side, er det vi fortsatt må ha her i Kragerø.

(Med grunnlag i hastige notater)

Kommune- økonomien

- *et lyrisk skråblikk*

• **Olav A. Drevland**

Da maleriutstillinga til Johs. Kolltveit ble åpna i Galleri Løkkebakken lørdag 17. november, leste **Leif Pettersen** to egenproduserte dikt. Det ene, som vi presenterer her, har han kalt «Formørket enevelde». Vi oppfatter diktet til å være en hyllest til Johs sine fargerike bilder, gjennom den kontrasten som diktet er til bildene, - og vi oppfatter det som et lyrisk skråblikk på den økonomiske situasjonen som Kragerø kommune befinner seg i nå om dagen. De lokalpolitikkerne som nå strever hardt for «å gjøre det beste ut av det», vil neppe føle seg særlig oppmuntret av diktet. Men det var kanskje heller ikke meninga fra forfatterens side?

Formørket enevelde

(Melodi: Jeg vil male dagen blå)

• **Leif Pettersen**

Jeg vil male dagen grå.

Være hjerteløs og rå.

Ødelegge hele hyggen.

Irritere slik som myggen.

Som en kvise midt på ryggen

Som du ikke helt kan nå.

Jeg vil male dagen matt.

U-utholdelig og platt.

Hindre framdrift, være dreggen.

Gi deg klare spark på leggen.

Male fanden midt på vegg.

Jeg vil male dagen matt.

Jeg vil male dagen trist.

Det blir tøft som pensjonist.

Skal vi bli helt friske, reine

må det skaves inn til beinet.

Bort med hjelp til syke, kleine.

Jeg vil male dagen trist.

Jeg vil male dagen grell.

Få litt skikk på styr og stell.

Ingenting skal koste penger.

Ingen rettigheter lenger.

Det du far er det du trenger.

Jeg vil male dagen grell.

Jeg vil male dagen sort.

Alle hjelpetiltak bort.

Bort med puter, silkevanter

og med barnehagetanter.

Skjære ned på alle kanter.

Jeg vil male dagen sort.

En omsorgsbo

På Stabbestad ligger nå flere flotte bygninger. Alt ligger godt til rette for at pensjonærene skal ha det godt og trivelig der.

Hva er egentlig trivsel? Vi mennesker er jo ganske forskjellige, og vi har ofte forskjellige behov. Da blir det kanskje ikke så lett å skape trivsel for alle, selv om vi aldri så gjerne vil.

Vi tar en tur inn til Mariken Vedal, som nettopp er flyttet inn i sin nye leilighet.

- Hvordan har du det? Hvordan trives du? Noen mennesker er av det slaget at de alltid sprer solskinn rundt seg. Akkurat slik er Mariken.

- Jeg har det bra, sier hun. Alle er så koselige og så vennlige mot hverandre her.

- Her viser alle omsorg for hverandre, smiler hun.

Turngruppa i omsorgsboligen på Stabbestad
Leder: Aase I.

Mariken Vedal
sammen med gode
venninner

lig, hva er det?

Stabbestad. Mariken Vedal er med på moroa.
Pande Rolfsen

Så har vi jo lært at vi skal «sette ord» på *alt* i vår tid. Så vi prøver oss.

- Synes du det var fælt å reise fra Vedal, den velstelte fine garden din?

- Det verste var å vri om nøkkelen i døra, sier Mariken stille.

Ja, det der med nøkkelen, det skjønner vi veldig godt, og Vedal har en helt spesiell dør, en dør som har stått åpen for *alle* mennesker til alle tider.

Og nøkkelen, ja, den hang på veggen på en spiker.

Mariken har bare venner, og hun er ikke bundet til jordiske ting.

Det har hun sagt så ofte. Hun har en indre fred som *ingen* kan ta fra henne.

Det er nok mange som har mye å takke Mariken for, og det kan de gjøre ved å besøke henne i den nye leiligheten på Stabbestad.

Mariken Vedal

Lysekronene i Kragerø kirke

• **Bjørn Sandberg**

I Kragerø kirkes skip henger tre særdeles praktfulle lysekroner av bronse. De ble heldigvis spart da den første kirken i Kragerø ble revet omkring 1870, og overført til det nåværende kirkehuset. Når de er tent, skaper de en egenartet, myk stemn-

ing i rommet. For endel år siden var det noen som ønsket å legge inn elektrisk lys i kronene, men det ble det heldigvis ikke noe av.

Da Kragerø fikk tillatelse til å bygge egen kirke 1650, ga folk fine gaver. En tilflyttet hollender, Powell Jochemsen Thim og hans kone Margrete, forærte de tre kronene til kirken, og det var nokså selvfølgelig at de bestilte dem på hjemstedet, Amsterdam. Øverst på stammen står små skjold med givernes initialer, P.I.T. og M.A.T.

Hvordan kan vi nå vite at kronene er laget i Amsterdam? De bærer innstøpte merker, «E E V» som står for Elias Eliaz Vliet Han var messingstøper, gjørtler som det kalles, ved en av kanalene i Amsterdam, og flere kroner fra hans hånd

finnes i hollandske kirker og museer.

Bronse er fremstilt av kopper blandet med en viss prosent tinn, som gir et lysende, gyllent metall som egner seg til å bearbeides videre etter støpingen. Alle detaljer, som lysarmer, dryppskåler og

lysholdere måtte etterbehandles av håndverkeren selv.

En hollandsk ekspert på lysestell, B. Dubbe, mener at Kragerøkronene er de aller fineste fra Vliets hånd, og overgår de som er bevart i flere kirker og to museer i Holland.

Den første lysekronen som ekteparet Tim gav kirken, ble hengt opp i 1658, de to neste kom i 1662. De var nok ikke billige, men så var også Tim en av Kragerø største skattebetalere, han tjente på tømmereksport til det trefattige Holland.

Kan vi tenke oss at den aldrende Rembrandt, som vi vet hadde sine stadige visitter i strøket hvor kronene ble laget, har stukket innom og betraktet de vakre sakene før de ble sendt sjøveien til Kragerø?

En kort visitt i muslimenes land

• **Lydia Drevland**

«Kom titta, We not terrorists. See, no gun. Are you afraid?»

Han er tydeligvis vant til turister, mange av dem svenske, men nå er det ikke mange igjen i muslimske land. Vi merket det allerede da vi gikk på flyet og fikk meldingen: “Spre dere, så det blir likevekt!”

«Sitt rett i prammen!» sier vi når vi ror. Litt uvanlig er nå dette. Men nå er vi ikke på Kilsfjorden, men i Swax, en liten by ved Middelhavet nord i Tunis.

Kveldsmørket har senket seg og det kommer fort på disse breddegradene. Vi føler oss nesten litt alene som turister. Unggutten som heter Mahmod står foran oss, vil vise oss den gamle byen innenfor høye, tunge murer. Moskeen og hundrevis av småsjapper og håndverkerne som sitter slik de har gjort i uminnelige tider; skomakere, blikkenslagere, sølvsmeder og snekkere med åpen dør mot det myldrende gatelivet der eselkjerrer dunker og tusen føtter subber over brosteinene. Vi kikker inn og blir møtt med vennlige smil - og så: **lukten**. Sjeldne krydder og frukter som vi aldri har sett, langt mindre kan uttale navnet på.

⇒ Vi gir opp med å skjelve duftene fra hverandre, konstaterer bare at det lukter arabisk. Spennende er det i hvert fall for oss blåøyde nordboere.

Det er virkelig trangt her i denne labyrinten av mennesker og små veier. Uendelige rader av kjoler, kalotter, sjal og benklær fra en annen verden. De vil gjerne selge og med mer enn 50% svikt i turismen etter 11. september, forstår vi iveren. De ser møkt på framtida nå. De håper på fred, de håper at ting skal bli som før og helst bedre.

Guiden vår tar oss opp på takene og viser oss hvordan familiene tidligere bodde oppå butikkene. Nå har de fleste fått råd til å kjøpe nye hus utenfor murene. Vi leser at «bare» 6% lever under fattigdomsgrensen her i Tunisia som er det tredje rikeste i Afrika. Levealderen for kvinner er nærmere 74. Pilene har pekt oppover lenge, men hvordan vil det gå heretter? Vi ser bekymring i mange ansikter og noen vi møter setter ord på den.

Milevis har vi reist gjennom olivenlunder og ørkener. Vi har stoppet og spist i oaser med dadler som spesialitet. Lengst i syd var vi nær grensa mot Algerie, i en fjelloase så vi sola stige opp over ørken-

landskapet mens vi hørte lyden av en rislende fjellbekk. «Du lar meg ligge i grønne enger, du leder meg til hvilens vann» Hvor meningsfull må ikke slike ord være her i en verden av sand og stein! Men vi må videre.

Vi besøker Fatima på over 80 år og hennes familie som nekter å flytte til mer siviliserte strøk og som fremdeles lever i huler der de maler melet for hånd under en rund stein. Stolt viser hun høstens forråd av olje og krydder som står linet opp i flotte, gamle leirkrukker. Vi kjører offroad i sanda og sjåføen vår kan leke litt med hestekreftene på landroveren før vi når kamelfarmen utpå kvelden og får dagens siste tur på kamelryggen. Nesten en time ut i sanddynene går vi før vi snur mot oasen i bedagelig kamelritt. Vi dilter mot lysene fra oasen. «Dette måtte være balsam for stive PC-nakker,» tenker vi.

Det blåser litt langs bakken, men der oppe går det fint når vi snurrer turbanen slik den skal være. Vi ser en fantastisk stjernehimme over oss og ser månen på en snei og tenker nok en gang på dem der hjemme.

Vi er igjen på fire hjul og vi passerer

milelange rader av tunisiske menn sittende ved blåmalte kafebord. «Hvor er kvinnene?» spør vi. Jo da, vi har sett noen av dem bærende på tunge bærer med brensel over steppene eller i målrettet trav mot markedsplassene inntullet i sort eller hvit bekledning og innimellom be-
duinkvinnene som lyser som tivoli-hjul med sine fargesprakende kjoler kanskje ment for å kvikke opp i en beige anken.

Men hva gjør mennene? Jo vi ser dem sitter i alle varianter pratende og smilende med eller uten vannpipene og sikkert hoderystende til turistene som farer forbi.

Presidenten fikk i 1993 gjennom en lov som påla menn å gjøre husarbeid. Vi lurte litt på om de tar litt lett på den saken. Kanskje må de holde øye med oliventrærne som vokser? Høstens inn-høsting er nettopp unnagjort. Det er et år til neste.

Den samme presidenten innførte også en lov mot tvangsgifte og 9 års skoleplikt for alle. 30% av statsbudsjettet brukes til utdanning. Vi ser dem på vei til og fra skolen. Småjentenes rosa skoleuni-

former lyser mot oss. Her er ingen tilslørte små som vi kan se, men når vi stopper i Kairoan, muslimenes tredje helligste moske, ser vi noen slør. En «levende» Mullah roper til bønn. Her er det ingen tape, og vi ser mennene nærme seg inngangsdøren. Snart er der Ramadan, muslimenes hellige fastemåned, hvor de i solidaritet med de fattige nekter seg van og mat så lenge sola er oppe.

Jeg vet de vil be om fred på jorden. Jeg vet de ber om at bomberegnet må opphøre. Jeg vet at også de ønsker å leve i kontakt og samhandling med oss utenfra. La oss samle oss om denne bønningen.

Landet er Tunis. Vi var bare gjester her noen få dager i november og vi følte oss velkomne. Jeg håper at Fatima, Mahmud eller Abdulla føler det samme den dagen de står foran våre dører her hjemme. «Shokran» sier vi på vårt sparsomme arabisk og takker for omvisningen. «Afoan» smiler vår unge veiviser fornøyd og vinker med sine nyervervede dinarer. Det er på tide å sette kursen hjemover mot vinter, førjulstid og nissetog.

De skriftene vi *ikke* leser

• **Olav A. Drevland**

Vi vet alle at da Bibelen ble til med det inneholdet den nå har, så var det noen skrifter som ble med i samlinga – mens andre ikke ble noe. De skriftene som ikke ble med, kaller vi de apokryfiske skriftene; – disse har fram til i dag vært ganske så utilgjengelige for folk flest, men utgis nå gjennom De norske bokklubbene.

Synet på de apokryfiske skriftene har vært, og er, svært delte: Noen mener at de gir viktige tilleggsopplysninger om Jesus, det han gjorde og stod for, – mens andre stempler innholdet i dem som kjetterske. Det de apokryfiske skriftene under enhver omstendighet viser, er at det allerede i tidlig tid fantes en rekke ulike oppfatninger om Jesus, hans liv og lære.

Av de skriftene som nå blir tilgjengelige for folk flest, er Maria Magdalenas evangelium. Det er et gnostisk evangelium, – det innebærer at det i større grad enn dagens allment kjente evangelier vektlegger begreper som visdom og innsikt mer enn f.eks. tro. I evangeliet blir Maria Magdalena framstilt som en av Jesu disipler, – ja, som kanskje

den fremste blant disiplene, og den Jesus hadde mest fortrolighet til. – Vi kan jo bare gjøre oss tanker om hva et Maria Magdalena-evangelium inne i den første Bibel-samlinga hadde kunnet ha å si for de kristnes og kirkas syn på kvinner opp gjennom tidene. Og vi kan gjøre oss våre tanker om hvorfor mennene som bestemte innholdet i Bibelen ikke ønsket å ha Maria-evangeliet med.

Andre evangelier som ikke i sin tid fikk plass i Bibelen, var f.eks. Thomas-evangeliet, Jacobs hemmelige bok og Petersevangeliet. Disse forteller om en tilnærma maktkamp mellom disiplene, og de forteller om ulike tolkninger av Jesu ord og lære, liv og virke. Det hemmelige Markusevangeliet, som ikke finnes i komplett utgave, er av noen lest som at Jesus muligens hadde et kjærlighetsforhold til en ung mann. Den lille resten av evangeliet som eksisterer, gir imidlertid ikke grunnlag for å si at «slik var det», – det er Bibelforskere stort sett enige om.

Alt i alt framstår det som klart at de apokryfiske skriftene, særlig de som forteller ordrett hva han sa, gir

et bilde av en langt mer radikal Jesus enn det de fire nåværende evangeliene framstiller han som. Et utsagn som «kjøpmenn og kremmere skal ikke komme inn der min Far bor» er innholdsmessig ikke til å misforstå, - samtidig er det forståelig at de som i sin tid bestemte over hvilke skrifter som skulle inn i Bibelen, ikke ønsket å ha den slags uttalelser med. Til det var de kanskje for avhengige av nettopp kjøpmenn og kremmere ...

Det er neppe noen grunn til å tro at utgivelsen nå av de apokryfiske skriftene vil gjøre dem til folkelesning. Ei heller er det vel utsikter til at noen av dem skal få plass i nyutgivelser av Bibelen. Som tillegg til de autoriserte skrifterne er de imidlertid verdifulle, fordi de setter spørsmålstegn ved en del dogmer og utfyller det bildet som Bibelen gir av Jesus. Kanskje går det til og med an å håpe på at kirka - sakte (antagelig svært sakte), men sikkert - godtar at Jesus var de homofiles venn, og at Maria Magdalena var med i disippelflokken. Utsatte og undertrykte grupper kunne da få det mye, mye bedre, både innafør kirka og ute i samfunnet ellers.

(Kilde: Klassekampen 10. november 2001)

Advents- og julemusikk i Distrikts-Kragerø

—• **Kjell Lundkvist**

Tiden for Advents og Julemusikk i distriktets kirker nærmer seg raskt. Kor, korps og solister vil som tidligere år holde advents og julekonserter, med både gamle kjære, men også ny musikk. Det har jo blitt et begrep med disse konsertene, som jeg tror er viktig i denne begivenhetsrike tid, både med vår hektiske hverdag og i tillegg alt som hender ute i verden i dag, som gjør oss både stressede og mistrøstige. Jeg tror disse arrangementene er med på å gi oss nytt håp og gjøre oss noe mer trygge og få tilbake litt av roen i vårt indre. Da er som vi alle vet musikk både instrumental og vokal et godt virkemiddel. Vi vil derfor som tidligere år innby til en tradisjonell Advents og førjulskonsert.

Kor og solister i distriktet kommer også å medvirke i de forskjellige Advents og julegudstjenestene og vil bli annonsert i lokalpressen.

Hellekirken

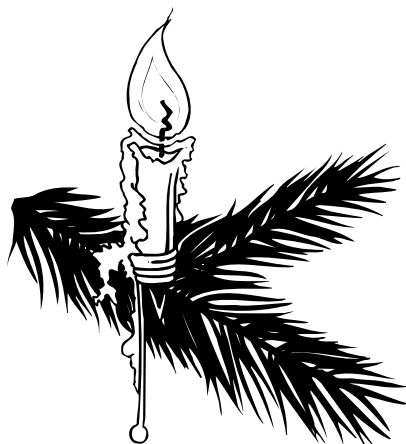
fredag 14. desember kl. 19.00

Støle kirke

lørdag 15. desember kl. 18.00

Andakts-
telefonen
35 98 12 85

**Kirkens
SOS**

35 52 70 90

Juletreffester Levangsheia

Kvihaugen

Bedehus

3. juledag kl.17.00:

Barne- og Ungdoms-
foreningens juletreffest.

Støle kirke

1. nyttårsdag

kl.16.00:

Menighetens julefest.

Harald Monsen.

Levangsheia Barne- og
Ungdomskor.

Dir. Kjell Lundkvist.

Ta med mat.

Servering av kaffe og
brus.

Utlodning.

Velkommen!

Døpte

Kragerø kirke:

- 07.10 Miro Lindhagen, døpt i Sannidal kirke
14.10 Hedvig Nøtsund Sagedal
14.10 Karen Nøtsund Sagedal
11.11 Viktor Winsvold Bohlin
11.11 Marius Mjelde Kristiansen
11.11 Ester Kittilsen
11.11 Isabel Johansen

Skåtøy kirke

- 14.10 Kristofer Stubbene
Eline Asvik

Vigde

Kragerø kirke

- 13.10 Monica Granberg og Brynjulf Johansen

Den Norske Sjømannskirke,

Lanzarote:

- 27.10 Anne lise Lønne og Sigmund Leikvold Larsen

Døde

Kragerø

- 06.10 Ruth Margit Halvorsen
15.10 Sigurd Arne Apelset, begravet i Sannidal
07.11 Tordis Olsen

Skåtøy

- 04.10 Randi Kristiansen
10.10 Astrid Johanne Ellegård

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen
Tlf. privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen
Tlf. privat 35 98 17 49

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64
Kirkeverge Jon Arne Torp
Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Inger Brunsvik 35 98 02 74
Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57
Levangsheia: Anders Daland 35 98 72 18

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og Levangsheia

Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Sissel Dalen 35 98 12 68
Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Ta ansvar for kirken du hører til!

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål og meninger! Ring inn gode ideer. Bestill intervju!

14. desember- fredag

Hellekirken kl. 19.00 Førjulsconsert.

15. desember- lørdag

Støle kirke kl. 18.00 Vi synger julen inn.

16. desember - 3. søndag i advent

Kragerø kirke kl. 19.00 ”De Ni Lesninger”

Julens tekster og toner v. Kragerø kantori, Jentekoret m.fl. Monsen

21 og 22. desember

Skolegudstjenester

24. desember - julaften

Seniorsenteret kl. 10.30 Juleandakt. Westermoen

Stabbestad omsorgsboligene kl. 12.00 Juleandakt. Monsen

KKH kl. 13.30 Juleandakt. Harald Gulstad

Skåtøy kirke kl. 14.00 Familiegudstjeneste. Monsen

Støle kirke kl. 16.00 Familiegudstjeneste. Monsen. Levangsheia Barne - og Ungdomskor

Kragerø kirke kl. 14.30 Familiegudstjeneste. Westermoen. Mini-mini

Kragerø kirke kl. 16.00 Familiegudstjeneste. Westermoen. Kragerø Jentekor

25. desember - 1. juledag

Kragerø kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. Monsen og Westermoen. Kragerø kantori

26. desember - 2. juledag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Dåp. Monsen

Støle kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. Westermoen. Levangsh. Menighetskor

30. desember søndag

Kragerø sykehus kl. 11.00. Westermoen

Kragerø kirke Romjulsconsert. Kragerø Jentekor. Kragerø kantori

31. desember - Nyttårsaftnen

Kragerø kirke kl. 23.00. Midnattsmesse til kl. 23.45. Monsen

1. januar 2001 - Nyttårsdag

Kragerø kirke kl. 11.00: Gudstjeneste. Nytt år og Jesu navnedag. Monsen

Støle kirke kl. 16.00: Familiegudstj og julefest Monsen. Levangsheia Barne- og Ungdomskor.

6. januar – Kristi åpenbaringsdag

Støle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Westermoen

Kragerø kirke kl. 16.00 ”De hellige tre konger”

Julespill for hele familien. Westermoen.

13. januar – 1. s. e. Kr. åp. dag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Skåtøy kirke kl. 11.30 Gudstjeneste. Westermoen

20. januar – Vingårdssøndagen

Støle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

27. januar – Såmannssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

03. februar – Kristi forklarelsesdag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Støle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

10. februar – 1. s. i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Skåtøy kirke kl. 11.30 Gudstjeneste

17. februar – 2. s. i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Støle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

24. februar – 3. s. i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

03. mars – 3. s. i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Støle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

10. mars – 4. s. i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Skåtøy kirke kl. 11.30 Gudstjeneste

17. mars – Maria Budskapsdag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Støle kirke kl. 17.00 Familiegudstjeneste. Menighetens årsfest